У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5837

РІК LXXVII. Ч. 134. ЧЕТВЕР, 30-го ЛИПНЯ 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 30, 1970 No. 134. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 29 липня 1970 року

В АМЕРИЦІ

ПЕРША ПРЕСОВА КОНФЕРЕНЦІЯ Президента ЗСА — передавана через телевізію не з Білого Дому, тільки зі Сан Клементе в Каліфорнії. Президент Ніксон перебуває на вакаціях в Каліфорнії і одночасно працює, приготовляючи проєкт федерального бюджету. Він в четвер 30-го липня відбуде там пресову конференцію о год. 8-ій увечорі, за східнім часом це буде 11-та година ввечорі. Пресовий секретар Білого Дому Роналд Л. Зіґлер заявив, що люди на Заході матимуть нагоду вперше побачити й почути пресову конференцію в такому вчасному часі.

ДЕПАРТАМЕНТ СПРАВЕДЛИВОСТИ СТВЕРДЖУЄ, що на основі виборчого закону з 1965-го року зареєструвалися в 5-ох південних стейтах стільки негритянських виборців, скільки раніше могли зареєструватися впродовж цілого століття. Ці південні стейти це: Алабама, Джорджія, Луїзіяна, Міссіссіппі та Північна й Південна Каролайни. Та ще й тепер Департамент Справедливости оцінює, що з трьох мільйонів негрів в цих стейтах, управнених до голосування на основі віку, багато не користають з виборчих прав. В п'ятьох роках число чорних виборців збільшилося на 900,852, а до 1965 року воно становило 963,201.

ПОЯВА СОВЄТСЬКОГО КОРАБЛЯ спричинила те, що американська команда зарядила відкласти випущення керованої ракети „Посейдон" з підводного човна. Ракета „Посейдон" є многократною, вона може кілька разів вибухати над „ворожою" територією. Совєтський травлер появився в тому районі, де мали випробовувати нову ракету. Пентаґон наказав відкласти цю пробу, бо совєтський корабель мав радарові влаштування і міг докладно „бачити", що робить випущена з підводного човна американська ракета.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ КОНТРОЛЬНИЙ УРЯД ЗСА звітує, що щороку майже 20,000 американських рекрутів впродовж першого року військової служби треба звільнювати тому, що вони фізично не здібні до військової служби, хоч лікарські комісії визнали їх за „здібних". Ці вояки дістають військові однострої, кошти подорожі та платні, що річно становить від 17.9 мільйона до 19.6 мільйона долярів. В роках 1969-1968 число таких „нездібних" вояків становило 39.400, а в роках 1966-1967 — 40,200. Впродовж останніх 4-ох років 2.3 відсотка всіх покликаних до війська рекрутів були звільнені з військової служби, як фізично не здібні.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ СХВАЛИЛА проєкт, щоб зліквідувати систему таємного голосування, під час якого не знати, як голосував в даній справі окремий конґресмен. Такий „секретний" спосіб голосування відбувається від першого американського Конґресу, це значить від 1789 року. Під час цього голосування рахується голоси, але не знати, як голосують окремі конґресмени. Тільки в поіменному голосуванні зазначують в Конґресі, як голосують окремі конґресмени чи сенатори. Ухвала Палати відбулася в рямках законопроєкту про реформу Конґресу, який ще не схвалений і який має вирішити і Сенат.

У СВІТІ

СТРАЙК ПОРТОВИХ РОБІТНИКІВ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ, який триває вже два тижні, має вигляди на закінчення, після того, як страйкуючі робітники прийняли рекомендацію одного із лондонських судів провести розгляд конфлікту, виниклого між портовими робітниками і компаніями. У страйку бере участь 47 000 робітників. Вони вимагають підвищення заробітної платні на яких 40 відсотків, із дотеперішніх 26.60 дол. до 48 дол. тижнево.

ДЕЙВІД К. Е. БРЮС — ГОЛОВА АМЕРИКАНСЬКОЇ ДЕЛЕҐАЦІЇ для переговорів з Північним В'єтнамом і В'єтконґом у Парижі, закінчив у понеділок 27 липня свою поїздку по азійських країнах відвідинами столиці Сіяму Банґкоку і конференцією з сіямським міністром закордонних справ Танатом Хоманом. З Банґкоку Брюс відлетів до Лондону. Журналістам заявив Брюс, що свої розмови він відбуває з доручення президента Ніксона для ознайомлення з поглядами союзників про можливості закінчення війни у В'єтнамі.

ПРЕМ'ЄР КОМУНІСТИЧНОГО КИТАЮ ЧУ ЕН-ЛАЙ, який перебуває тепер у Парижі, заявив під час свого радіо - телевізійного виступу, що Франція і Китай однозгідні у своїй опозиції проти домінантної ролі й інтервенції великих держав у вирішуванні світових справ. Водночас із цим Чу Ен-лай виступив із вимогою виведення всіх американських і союзних збройних сил з І Індокитаю, Південної Кореї і з Формози.

АВСТРІЙСЬКИЙ УРЯД виступив у меморандумі до ЗСА, Совєтського Союзу й інших 25 держав з пропозицією започаткувати розгляд й обговорення проблем европейської безпеки і скликати в цій справі ряд окремих конференцій заінтересованих держав. Фінляндія запропонувала відбути першу таку конференцію у Гельсінках. Австрія погоджується на це, пропонуючи, щоб підготовні розмови провести у Відні.

БРИТІЙСЬКИЙ УРЯД відмовився поінформувати пресу про місце перебування султана Мускату й Оману Саїда бін Таймура, що його скинув із трону його ж власний син. Саїд бін Таймур, легко поранений під час перевороту, прибув до Лондону літаком британських збройних сил і з летовища його відставлено зараз же до одного із шпиталів.

Цієї суботи на Союзівці буде „Вакаційний Фестиваль"

Союзівка, Керґонксон. — В найближчу суботу, 1 серпня, на цій оселі УНСоюзу відбудеться „Вакаційний Фестиваль", програму якого в цілості виконує музичний, співочий і танцювальний ансамбль, що його створили затруднені під час вакацій на Союзівці студенти та який вже здобув собі славу одної з найкращих наших мистецьких груп. Фестиваль відбудеться в залі „Веселки" після вечері, а опісля, як і кожної суботи, будуть танці. Під час забави в п'ятницю, 31-го липня, буде вибір нової „Кралі Тижня". Двома попередніми кралями були Христя Шашкевич з Йонкерсу та молода співачка Тамара Ващук, дочка пані і колишнього головного контролера УНСоюзу інж. Івана Ващуків з Дітройту.

В неділю, 2-го серпня після вечері, авторка „Терпких пахощів" Леся Лисак матиме свій авторський вечір, а артист Євген Курило рецитуватиме „Сини" Стефаника.

З кінцем цього тижня відбудеться в Давфині Український Національний Фестиваль Канади

Давфин, Манітоба. — У найближчі п'ятницю, суботу і неділю, 31-го липня і 1 та 2-го серпня, тут відбудеться вже п'ятий з черги великий Український Національний Фестиваль Канади з передбаченою участю десяток тисяч осіб з Канади і ЗСА. Програма Фестивалю включає Богослуження, що його відправить в неділю, 2-го серпня, Митрополит УКЦеркви в Канаді ВПреосв. Максим Германюк в співслуженні духовенства біля Хреста Свободи, постановленого у Велі Ривер недалеко Давфину на пам'ятку першої української Служби Божої в Канаді, яку там відправив в 1897-му році тодішній редактор „Свободи" о. Нестор Дмитрів, висланий Українським Народним Союзом для відвідин українських поселенців. Опісля буде Панахида за померлих піонерів, яку відправить у православному обряді впреп. о. мітрат Д. Лещишин. Відправи відбудуться старанням Українського Народного Союзу. Три дні Фестивалю, господарем якого буде цього року сенатор Павло Юзик, заступник головного предсідника УНСоюзу на Канаду, включають пребагату мистецьку програму. Впродовж тих трьох днів Давфин є всеціло під знаком того Фестивалю та українських традицій і української культури, які він репрезентує.

Ричардсон плянує зреорганізувати Департамент Здоров'я, Освіти й Суспільної Опіки

Вашингтон. — Новий секретар Департаменту Здоров'я, Освіти й Суспільної Опіки Елліот Л. Ричардсон, промовляючи на зборах Товариства представників повітів в Атланті, заявив, що він плянує зреорганізувати ним керований Департамент, а саме сконсолідувати його витрати та здецентралізувати його владу та створити нові адміністраційні одиниці в стейтах і в містах. Ричардсон займає теперішній пост не повні два місяці. Він застав цей Департамент в повному неладі, бо його попередники залишали свої пости, уважаючи, що воно майже неможливо керувати таким адміністративним вулканом, що обіймає 260 федеральних програм, більше, як всі інші департаменти разом, і витрачає річно 19 більйонів долярів за допомогою 40.000 інституцій та аґенцій. Обійнявши Департамент З, О і СО, Ричардсон заявив, що він мусить перевести адміністраційні зміни в цьому „безсистемному бизнесі", який дещо пізнав він був ще за президента Айзенгавера. коли займав пост асистента секретаря для законодатних справ. Та Ричардсон признає, що ним очолюваний Департамент тепер подібний до приятеля, якого довший час не бачилося, і який за той час потовстів, бо аж подвоївся. На думку нового секретаря здоров'я деякі інституції в Департаменті Освіти, Здоров'я і Суспільної Опіки надаються до доби барокко, а не до теперішнього часу. Реформи цього Департаменту мусить схвалити Конґрес, а деякі можна буде перевести адміністративним способом.

Д-р Пейн зрезиґнував із проводу в НАСА

Вашингтон. — Голова Крайової Аеронавичної і Космічної Адміністрації д-р Томас О. Пейн передав листа президентові Ніксонові під час 20 мінутової з ним конференції, в якому повідомив Президента, що він резиґнує зі становища голови в НАСА. Д-р Пейн залишиться на теперішньому пості до 15-го вересня, а після того вернеться до праці в Компанії Дженерал Електрік, в якій він працював 19 років аж до 1968-го року, коли очолив Космічну Адміністрацію. Д-р Пейн заявив, що він не залишає НАСА тому, що Конґрес зменшив видатки на космічні досліди. Він працюватиме в дуже важних ділянках для цієї країни, хоч і поза сферою космічних проблем. В листі до Президента д-р Пейн заявив, що пропозиція Дженерал Електрік є занадто корисна, щоб можна було її відкинути. Він очолював Космічну Адміністрацію під час її найбільших успіхів — здобуття американськими астронавтами Місяця. Приятелі д-ра Пейна твердять, що йому не подобалася товариська і інтелектуальна атмосфера Вашинґтону. Він гадає, що тепер НАСА може без нього обійтися, і що він потрібніший і корисніший як науковець в Компанії Дженерал Електрік. Так пояснював д-р Пейн Президентові причину свого відходу з урядової праці.

В Чикаґо відбувся семінар і курс для майбутніх організаторів УНСоюзу

Чикаґо, Ілл. — Дня 15-го липня 1970 року тут, заходами Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, відбувся семінар для сімох студентів, трьох дівчат і чотирьох мужчин, які зацікавлені працею для УНСоюзу, а зокрема організуванням членів, у першу чергу серед студенства. Вчасне одружування значного числа студентів, часто батьків родин, приспішує їх потребу забезпечення й тому студенти є добрими кандидатами на життєве забезпечення. В курсі взяли участь Ірина Лапка, Ірина Кавка, Петро Качуровський, Богдан Лапка, Євген Гладун, Оксана Гусак і Павло Питель. Семінар приготовив і ним керував голова Округи УНСоюзу Микола Олек, а учасниками панелю, крім вище вичислених студентів і п. М. Олека були кол. заступник гол. предсідника інж. Степан Куропась, головні радні з Чикаґо професор Мирон Куропась й інж. Анатоль Дорошенко, пані Марія Шпікула і секретар інж. Володимир Бережан та з головної канцелярії головний секретар д-р Ярослав Падох і обласний організатор і гол. радний Євген Репета. Два останні виголосили вступні доповіді про національний бизнесовий характер УНСоюзу, а проф. М. Куропась про УНСоюз, як братсько - допомогову установу. Інші члени панелю брали живу участь у дискусії над доповідями та відповідаючи на запити приявних студентів. Пані Марія Шпікула з'ясувала ролю жінки в УНСоюзі, підмічуючи, що в УНСоюзі є приблизно 40 відсотків жінок, а також, що молоді мами та їх родини, яких є чимало в студентськім світі, є найкращими кандидатами на життєве забезпечення. Після панелю відбулася спільна перекуска, а впродовж наступного тижня обласний організатор Є. Репета перевів інструкторський курс для учасників панелю-студентів, ознайомлюючи їх з життєвим забезпеченням і технікою забезпечення.

В переговорах між Москвою і Бонном виникають непрохідні труднощі

Москва. — Не зважаючи на тепле прийняття західньонімецької делеґації в Москві, що її очолює міністер закордонних справ Західньої Німеччини Вальтер Шель, і вдержувані в коректному тоні початкові розмови, у започаткованих у понеділок цього тижня переговорах виникають все нові труднощі, здебільша принципового характеру. Совєтська сторона, очолювана міністром закордонних справ Громиком, заопонувала рішуче проти запропонованих Шелем і його делеґацією змін у прелімінарному договорі, що був підписаний у травні ц. р. між Москвою і Бонном, який репрезентував державний секретар Західньої Німеччини Еґон Бар. Зокрема Громико відкинув тепер вимогу, щоб у тексті цього договору підкреслити, що він не касує німецьких прав до самовизначення й евентуального об'єднання обох Німеччин. — Західньої і Східньої і щоб цей договір буде ратифікований аж після того, як Совєтський Союз визнає права Західньої Німеччини до Західнього Берліну. Совєти й далі обстоюють вперто становище, що існують дві окремі Німеччини і що Західній Берлін це цілком окрема політична одиниця і проблема без будь-якого зв'язку з Західньою Німеччиною і тому ж його немає потреби включувати в текст договору між Західньою Німеччиною і Совєтським Союзом. Виступила західньонімецька делеґація з вимогою проведення вище згаданих змін під тиском публічної опінії Західньої Німеччини, незадоволеної травневим договором.

Ізраїль зволікає з прийняттям пропозиції ЗСА в справі перемир'я, Єгипет припиняє радіопередачі антиізраїльських повстанців

Єрусалим. — Ізраїльський уряд ще й досі не заявився офіційно щодо запропонованого державним секретарем ЗСА Роджерсом перемир'я між Ізраїлем й арабськими державами і започаткування переговорів між ними. Визначену на середу цього тижня сесію ізраїльського парляменту для розгляду американської пропозиції відкладено на четвер 30 липня під тим претекстом, що уряд Ґолди Меїр не мав ще змоги дійти до порозуміння в цій справі з опозиційними ізраїльськими партіями. Ізраїльський міністер оборони Моше Даян заявив тільки, що Ізраїль буде примушений прийняти мирову пропозицію ЗСА, бо ізраїльська держава не така, мовляв, сильна, щоб могти собі дозволити на втрату союзників. Склав Даян таку заяву з очевидним натяком на ЗСА під час свого виступу перед випускниками однієї із шкіл в Тель Авів. Водночас із цим повідомлено з Каїро, що уряд Об'єднаної Арабської Республіки заборонив двом палестинсько - арабським повстанським організаціям ведені ними для палестинських арабів радіопередачі — із стацій „Голос Палестини" і „Голос Ассіфи". Проголошено цю заборону після того, як проводи цих повстанських організацій виступили з гострою критикою Нассера і проти акцептування ним американської ініціятиви для полагоди арабсько - ізраїльського конфлікту. Радіопрограма „Голос Палестини" є органом Палестинської Організації Визволення, яка поставила собі метою знищення ізраїльської держави і звільнення окупованих арабами територій. Названа організація є об'єднанням десяти різних антиізраїльських груп. „Голос Ассіфи" є органом найбільшої і найактивнішої з цих партизанських груп.

Дівчата з „Верховини" відвідали Союзівку

Дівчата з дитячих таборів „Верховини" і Союзівки з їхніми опікунами та управителями осель під час відвідин оселі УНСоюзу.

Керґонксон, Н. П. (З. С). —Сорок дівчав-учасниць дитячого табору на оселі УРСоюзу „Верховина" в Ґлен Спей, Н. П., відвідали Союзівку в четвер, 23 липня, під проводом своїх опікунів і родичів та були гостями своїх ровесниць, які тепер таборують на оселі УНСоюзу.

Приїхавши автомобілями саме в обідню пору, гості з „Верховини" розташувалися на терасі павільйону „Веселка", де разом з гостями і таборовичками Союзівки відбули спільний обід, що закінчився коротким обміном привітів. В год. 3-ій пополудні молоденькі „верховинки" виконали на сцені залі „Веселки" ряд українських пісень і танків та цілу сцену з дитячої опери А. Філіпенка „ У зеленому саду". Виступаючи в українських строях та в реквізитами, приготованими заздалегідь на своєму таборі, молоді дівчатка милували численно. зібраних гостей оригінальною танцювально - хоровою програмою при фортепіяновому акомпаніяменті проф. Лідії Бульби, керівниці дитячого табору на „Верховині". Навчанням та підготовкою українських народних танків зайнялася п-і Ніна Сулима, мистець-хореограф. Грімким „Дякуємо" таборовички Союзівки висловили своє задоволення і подяку товаришкам з „Верховини" та запросили їх до свойого табору на підвечірок.

Після програми, від родичів „верховинок" коротко промовляв д-р Лев Голінатий, відмічуючи велике значення дитячих таборів в закріпленні української духовости серед молоді. Д-р Роман Ричок, управитель „Верховини" зложив подяку управителям Союзівки, пп. Володимирові Квасові і Данилові Слободянові, за запрошення і гостинність та запросив їх з молоддю Союзівки на „Верховину". Д-р Ричок висловив надію, що цей „обмін", започаткований минулого літа учасниками курсів Українознавства на обох оселях, відбуватиметься кожного року. Він рівнож подякував родичам дітей та п. Иосифові Харині, голові Контрольної Комісії УРСоюзу за організацію транспортації з „Верховини" на Союзівку. В заключному слові п. В. Квас погратулював дівчатам та їх опікунам за гарну програму та побажав приємного побуту на Союзівці.

УКРАЇНЦІ В ЗСА І КАНАДІ ЦІЄЇ ОСЕНИ ВШАНУЮТЬ ПРОФ. Д-РА ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА У ЙОГО 70-РІЧЧЯ

Проф. д-р Вол. Кубійович

Ню Йорк. — Цього року сповняється 70 років з дня народження і 50-річчя наукової праці творця монументальної Енциклопедії Українознавства, одного з найвидатніших і найбільш творчих сучасних українських науковців та суспільних діячів, раніше довголітнього генерального секретаря Наукового Товариства ім. Шевченка і тепер голови Европейського НТШ і директора Історично-Філософічної Секції НТШ проф. д-ра Володимира Кубійовича. З цієї нагоди більші українські громади в ЗСА і Канаді заплянували вшанувати його рядом зустрічей та бенкетів у вересні і жовтні цього року. Ціллю цих бенкетів і зустрічей, крім пошани для Ювілята, є придбати дільші необхідні фонди для видання тепер гаслової Енциклопедії Українознавства, п'ять томів якої вже появилося, а дальші три-чотири томи бракують, або є в підготові.

Чикаґо починає

Вияв пошани для творця Енциклопедії Українознавства започаткує українське Чикаґо, влаштовуючи для проф. д-ра В. Кубійовича та з його участю Святковий Бенкет в суботу 19-го вересня ц. р. Ініціятиву в цій справі перебрала Українська Федеральна Кооператива „Самопоміч" з нагоди свого власного 20-річчя. На запрошення „Самопомочі" та під проводом її президента Романа Мицика відбулася вже 27-го травня Міжорганізаційна Нарада з участю представників понад 30 місцевих організацій і товариств. Вони схвалили ініціятиву „Самопомочі" та вибрали Міжорганізаційний Святковий Комітет, до якого ввійшли: д-р Ілля Мула — голова, дир. Омелян Плешкевич — містоголова і скарбник, дир. Тарас Ліськевич — секретар, мґр Орися Городиловська — фінансова референтка, ред. Микола Денисюк — референт преси та інформації, мґр Оленка Сем'янчук — імпрезова референтка та інж. Степан Голяш, д-р Богдан Ткачук і д-р Віктор Сайкевич — члени. Святковий Комітет уже незабаром проголосить програму ювілейних святкувань.

Вашинґтон, Балтимор, Філядельфія і Ню Йорк на черзі.

Подібні ювілейні імпрези на честь проф. д-ра Володимира Кубійовича відбудуться: у Вашинґтоні — 25-го вересня, в Балтиморі — 27. го вересня, у Філядельфії — 10 жовтня і в Ню Йорку -17-го жовтня. Ініціятиву для влаштування бенкету-зустрічі у Філядельфії перебрав місцевий Осередок НТШ під головуванням проф. д-ра Романа Максимовича, а Святковий Комітет в Ню Йорку очолив д-р Степан Ворох, тісно співпрацюючи з місцевим Комітетом Об'єднаних Американсько - Українських Організацій під головуванням мец. Романа Гуглевича. Підготова до подібних зустрічей - бенкетів на честь проф. д-ра Володимира Кубійовича з нагоди його 70-річчя життя та 50-річчя наукової діяльности ведеться також у цілому ряді інших українських громад в ЗСА і Канаді. Ці святкування сходяться із заповідженою на жовтень публікацією другого тому Англомовної Енциклопедії також під головною редакцією проф. д-ра Володимира Кубійовича, що її видає Університет в Торонто старанням і коштом Українського Народного Союзу.

На оселі „Вовча Тропа" відбувся „День Пластового Юнацтва"

Іст Четгем, Н. Й. (Х. Н.) — Пластова молодь, яка таборує на оселі „Вовча Тропа" біля Іст Четгему, Н. Й., влаштувала в днях 18-го і 19-го липня ц. р. „День Пластового Юнацтва". Участь в цій імпрезі взяло, згідно із звітування команданта свята пл. сен. Богдана Бобинського, 136 юначок із булавою під проводом командантки пл. сен. Ніни Самокіш, та 71 юнаків з булавою під проводом команданта пл. сен. Богдана Бобинського, а гостями свята були новаки і новачки в числі понад 150 осіб із своїми булавами і командантами пл. сен. Володимиром Мельником та ст. пл. Арунею Старух. Від Крайової Пластової Старшини участь в „Дні Пластового Юнацтва" взяли: голова КПС пл. сен. Ярослав Бойдуник, голова Виховного Сектора пл. сен. Христя Навроцька, крайова командантка пластунок пл. сен. Слава Рубель та діловод тіловиховання пл. сен. Ігор Сохан. В цьому ж дні пластова оселя „Вовча Тропа" гостила в себе представників УККА в особах віце-президента о. шамбеляна М. Харини, який виголосив привіт з нагоди свята, голови Політичної Ради пл. сен. Павла Дорожинського, координатора молоді інж. М. Семанишина, екзекутивного директора мґра Івана Базарка, та члена Шкільної Ради проф. Михайла Лисогора. Гостей опровадили по оселі і поодиноких таборах члени КПС.

Вечором 18-го липня відбулася велика ватра, до якої вела лісова стежка освітлена свічками. Проводила ватрою ст. пл. Ліда Прокоп і ст. пл. Богдан Ганушевський, які впровадили не лише пластунів, але і численних приявних гостей в дружню атмосферу.

В неділю, 19-го липня, загостили на оселю о. шамбелян Іван Стах та капелян пластунів православного віровизнання о. прот. Артем Селепина з дружиною. Вони відправили Богослуження для пластової молоді та виголосили присвячені Пластові і його визначним діячам проповіді, а потім взяли участь в офіційному закритті „Дня Пластового Юнацтва" та відвідали всі табори.

В суботу, 25 липня, закінчили таборування на „Вовчій Тропі" перші групи юнацтва і новацтва, а почалося таборування таких же других груп юнаків і юначок та новаків і новачок.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Коштом народу

Совєтські торговельні кораблі появляються в цьому році в якій тисячі портів понад 100 країн світу, — стверджує фахова стаття в „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт'' з 20 липня ц. р. В 60-их р.р. Совєти почали пляново у надзвичайно швидкому темпі розбудовувати свою торговельну фльоту. Її тоннаж перевищує тепер 12 мільйонів, у порівнянні з десятою частиною тоннажу з кінця другої світової війни. Американська торговельна фльота становить 15 мільйонів тонн, а кораблі американських власників із другими 16 мільйонами тонн пливуть під чужинецькими прапорами. Але совєтські торговельні кораблі мають ту перевагу над американським, що 75 відсотків тих кораблів збудовані від 1962 року, отож вони цілком модерні, коли більшість американських — старі. Американці будують в останніх 10-ох роках щорічно по кругло 370.000 тонн, а Совєти по 900.000 тонн. Таким чином Совєти мають шанси здійснити свій плян — мати кораблі тоннажем 15,800.000 в 1975 р., та 20 мільйонів у 1980 році.

Експансія совєтських торговельних кораблів має власні успіхи завдяки двом головним засобам: поперше, вони обнижують оплати за перевіз товарів наполовину оплат інших кораблів. Подруге — шантажуючи таким обнижуванням тариф, яке б'є по торговельній фльоті морських західніх держав, Совєти стараються дістатися до „капіталістичних'' корабельних картелів, які запевняють учасникам тверді тарифи й певну кількість щорічних подорожей. Це дає Совєтам гарантовану суму чужої валюти. З-посеред 15-ох совєтських корабельних ліній, існуючих під різними назвами, 11 належать вже до західніх корабельних картелів.

Ця експансія совєтської торговельної фльоти має на цілі не тільки поширити власну торгівлю з зовнішнім світом, зменшуючи її кошти перевозу, та придбати чужу валюту й побільшити варстати праці. Головна ціль — політична. У кожній країні, до портів якої приїздять совєтські кораблі, негайно засновуєтся совєтські консуляти із великими штабами службовиків. Очевидно, частина того службовицького персоналу — це фахівці у господарському й військовому шпигунстві. При консулятах відкривається „культурні осередки'' з поширюванням комуністичної літератури. Водночас Совєти мають на цілі імпонувати малорозвиненим країнам і народам своїми кораблями, що їх будують дійсно з застосуванням останніх здобутків техніки.

Розбудова воєнної і торговельної совєтської фльоти належить, як усе взагалі, що діється в Совєтському Союзі, до політики імперіялістичної експансії з поширюванням і поглиблюванням своїх впливів у широкому світі всіма можливими способами. Коли водночас в Совєтському Союзі існує хронічна господарська криза з хронічним браком найпримітивніших предметів щоденного вжитку, то це цілком відповідає традиційній колись білій, а тепер червоній політичній настанові: коштом народу здобувати світ.

Гроші авантурникам

У проголошеному недавно річному звідомленні директора Федерального Бюра Інвестиґації (ЕфБіАй) Едгара Гувера про злочинство в Америці зазначена одна цікава подробиця: муринська організація „чорних пантер'', що її Гувер називає „найбільш небезпечною і насильницькою з усіх екстремних груп'', отримує „поважні грошові дотації від видатних жертводавців''. Жаль, що не оприлюднено, хто саме і якими сумами причинився до злочинної діяльности тієї організації, яка одверто проповідує перетворення Америки на „другий В'єтнам''. Можна припускати, що ті жертводавці з-посеред американських багатіїв не є звеличниками бомбових замахів, наскоків на поліційні станиці, насильного окупування університетських будинків та провокування вуличних авантур із активним спротивом поліції — у чому власне найбільш відзначились „чорні пантери''. Але ті багатії дають гроші для організації „чорних пантер'' напевне задля „святого спокою'', з вузького опортунізму, або, може, із злорадности, щоб спричинити клопіт несимпатичному їм Урядові. Без уваги на мотиви — це ще гірший спосіб підтримування злочинів, аніж пасивне обсервування з вікна свого помешкання, як бандити мордують жінку.

В. Ткач

ДОЛЯ ІЗРАЇЛЮ

Якщо в світі ще не запанувала воєнна паніка, то хіба лише тому, що за два останні десятиліття не раз доходило до дуже критичних ситуацій, проте війни у більших розмірах кожного разу вдавалося уникнути. Цього самого сподіваються і сьогодні, хоч напруження на Близькому Сході доходить до свого кульмінаційного пункту. Західня преса з достовірних джерел стверджує, що кількість совєтських вояків у Єгипті — переважно фахівців — доходить під цю пору до десяти тисяч. Уряд Ізраїлю заявив, що він за всяку ціну хоче уникнути безпосередніх сутичок з совєтськими вояками, одначе, якщо це неминуче, то він не завагається захищати існування своєї держави і проти збройних сил СССР. Вашинґтон дає до зрозуміння, що він не може залишити Ізраїль на поталу і буде змушений так чи інакше реаґувати, якщо Москва заанґажується безпосередньо в ізраїльсько - арабському конфлікті.

Автор цієї статті переконаний, що в сучасний момент Москва не може собі дозволити на т. зв. конвенціональну війну, тобто на війну без ужиття нуклеарної зброї. Від такої війни її стримують різні зовнішні і ще більше внутрішні труднощі. Хібащо в Москві запанує думка, що для переборення внутрішніх труднощів треба відвернути увагу народних мас зовнішнім конфліктом. До таких способів часом вдаються тоталітарні імперії, але це вже остаточність, яка криє в собі велике ризико: війна, замість врятування тоталітарного режиму, може легко обернутися в його катастрофальний упадок.

Тому є всі дані припускати, що й цим разом до поширення війни на Близькому Сході не дійде. Навпаки, може сама Москва буде натискати на арабів не загнювати далі ситуації і піти навіть на якісь, безумовно затяжні, переговори, щоб досягти хвилевої „передишки'' і виграти на часі. Бо в даний момент Москва вже досягнула частину своїх замірів: користаючись портами арабських держав і засилаючи туди своїх інструкторів і навіть цілі військові відділи, вона вже міцно отаборилася в басейні Середземного моря.

Але які ж перспективи для дальшого існування і безпеки ізраїльської держави існують на ближче і дальше майбутнє? Оскільки не тільки на підставі повторних заяв уряду Ізраїлю, але й на підставі об'єктивних даних можна ствердити, що ціль Москви — це абсолютне заволодіння басейном Середземного моря, то з цього виходить, що СССР буде далі давати всю можливу воєнну і технічну допомогу Єгиптові та іншим арабським державам. Араби ж керуються у своїй анти - ізраїльській акції не якимось прикордонними чи територіяльними міркуваннями, але фанатичною волею знищити ізраїльську державу — без усякого компромісу.

Можна думати, що СССР не має в своїх намірах безастережне знищення ізраїльської держави, як такої: він задовольнився б підпорядкуванням Ізраїлю своїм імперіялістичним цілям. Але в цьому питанні СССР знаходиться в полоні своїх відносин з арабським світом. Якщо він перестане озброювати і вишколювати Єгипет та інші арабські держави для їхньої цілі знищити Ізраїль, то раніше чи пізніше араби випросять зі своїх територій совєтських „дорадників'', і тоді скінчиться мрія Москви про опанування басейну Середземного моря. Якщо ж совєтська всебічна допомога арабам продовжуватиметься, то також раніше чи пізніше араби нападуть на Ізраїль і, логічно, втягнуть у цю, на їх погляд, священну війну перебуваючих на їх територіях совєтських військових. Виходить, що навіть — припустімо це — мимоволі Москва, йдучи шляхами своєї імперіялістичної політики в басейні Середземного моря, втягається в акцію, кінцевою метою якої є знищення ізраїльської держави.

Погляд, що арабські держави, або принаймні більшість з них можуть покинути СССР і, так би мовити, перейти на бік Заходу, досить неймовірний, доки араби опановані фанатичним бажанням знищення Ізраїлю. Бож Захід, а передусім Америка, ніколи не погодяться віддати ізраїльську державу на поталу її фанатичним ворогам.

Для Ізраїлю залишилося б, отже, лише переконання, що у випадку нового нападу на нього збоку арабських держав, підтриманого совєтами, Захід, в першу чергу ЗСА, будуть змушені стати в обороні Ізраїлю. А це означало б конфлікт у ширших розмірах, може навіть третю світову війну, хоч ще, у початковій принаймні стадії, без ужиття нуклеарної зброї.

Але чи надії на всемогутнього американського протектора, від якого всі сподіваються допомоги і якого одночасно всі уважають, так би мовити, за „добрий тон'' критикувати, — вистачають? Якщо совєти, які є майстрами у вишукуванні найзручніших моментів для своїх дій, розпочнуть акцію за кілька років у той момент, коли ЗСА матимуть зв'язані руки десь в іншій частині світу — не тільки в Азії, а може незабаром і в Латинській Америці? І якщо европейські союзники ЗСА, які шукають „наближення'' до Москви — насамперед Франція, а від деякого часу і Західня Німеччина — та, як виглядає, споку ушуються перспективами пропаґованої Москвою европейської конференції безпеки і заключенням в її результаті якогось „пакту ненападу'' з СССР — якщо ці европейські країни не захочуть чи не матимуть змоги підтримати акцію допомоги ЗСА для Ізраїлю? Чи можна покладати великі надії на таку середземноморську державу, як Італія, в якій величезну силу має комуністична партія?

Отже, на нашу думку, перспективи для Ізраїлю не є рожеві. Передусім тому, що час працює на імперіялістичну політику Москви — і працює тому, що Захід не використовує різних сприятливих для нього можливостей і не дбає про те, щоб „час працював на нього'', а не на Москву.

На нашу думку — хоч вона може занадто сміливa і контроверсійна — найпевніший рятунок для Ізраїлю — якщо, звичайно, не буде якихось непередбачених на сьогодні змін в міжнародній ситуації — це лише падіння Совєтського Союзу з його імперіялістичною політикою, яка смертельно загрожує багатьом державам і народам, а серед них і Ізраїлеві.

Саме тепер СССР переживає такі труднощі, які дозволяють вважати, що вже розпочався процес його остаточного упадку. Але цей процес може ще потривати довго. Питання — хто виграє перегони в часі? Чи СССР впаде перед навислим над Ізраїлем поновним нападом, а тоді припиниться його допомога для арабських держав, а значить щезне раз і на все і небезпека для Ізраїлю бути стертим з обличчя землі? Чи перед своїм падінням СССР ще встигне руками арабів знищити Ізраїль, а тим самим зміцнитися і ще на деякий час затримати процес свого падіння?

І тому — повторюємо — на нашу думку, рятунок для Ізраїлю — це упадок російсько - совєтської імперії. Саме упадок імперії і її логічний, після упадку, розподіл на демократичні національні держави різних народів, а не лише зміна „режиму'' чи „влади'' в цій імперії як про це мріють і цього бажають деякі реакційні кола російської еміграції. Якби, наприклад, в СССР стався військовий переворот, внаслідок якого замість комуністичного тоталітаризму прийшов би російський фашистський тоталітаризм, — це не змінило б, може б навіть посилило, агресивний імперіялізм нової російської імперії і його цілей. І в такій новій „єдиній'' російській імперії не зменшився б гін до басейну Середземного моря, а значить було б і далі неґативне ставлення до ізраїльської держави. Лише незалежні і демократичні держави на руїнах нинішнього СССР, не виключаючи і демократичної держави російського народу в його етнографічних межах, стали б ґарантією зникнення ганебного явища антисемітизму всередині цих держав, а також ґарантією припинення ганебної акції, що, використовуючи фанатизм арабів, змірює до геноциду супроти ізраїльського народу.

Ми не знаємо, чи вироложені вище, або хоч подібні, міркування беруться до уваги провідниками і з раїльської держави і провідниками тих міжнародних жидівських організацій, які допомагають Ізраїлеві в його тяжкій боротьбі за своє бути чи не бути. Якби це було так, то ці провідники повинні б були з більшою увагою віднестися до тих сил, які всередині ССР і цілого комуністичного бльоку борються за свою свободу, а значить за повалення російсько - совєтської імперії. А серед цих сил не останнє місце займають і українці, які прагнуть відновлення свободи, демократії і незалежности на своїй землі.

В кожному разі, така політика — політика підтримки антиімперських сил в ССР — була б в інтересах не тільки Ізраїлю і всього жидівства у західньому світі, але і в інтересах всього демократичного Заходу. І така політика була б також більш „реальною'', ніж шукання „наближення'' і домовлення з тоталітарним режимом у Москві. Цей бо режим іде далі своїм імперіялістично - агресивним шляхом.

Д-р Павло Джуль

МІСТО ФІЛЯДЕЛЬФІЯ І ВОСЬМИЙ НАУКОВИЙ З'ЇЗД УЛТПА

(1)

Філядельфія, місто братньої любови, гостила у себе у днях 29 травня до 1 червня 1970 р. Восьмий Науковий З'їзд Українського Лікарського Товариства Північної Америки.

Серед різного роду зустрічей, святкувань та бенкетів, про які звістками так рясніє наша преса, цей З'їзд пройшов досить непомітно, хоч своїм змістом повинен був звернути на себе багато більшу увагу нашого еміґраційного загалу. Ми повинні бути горді з цього, що наша лікарська громада спромоглася на таке поважне діло. Чейже тепер у люксусових готелях та у принадливих закутках нашого поселення відбуваються сотки таких з'їздів, а все таки, українська лікарська спільнота розуміла вагу своєї організації та її завдань і влаштувала наукову конференцію власними силами, запрошуючи на неї, крім своїх членів, також українське громадянство.

Філядельфія — одне із найстарших міст Америки, з великим історичним минулим, було ідеальним місцем для такого з'їзду.

Чому Філядельфія? Тут же, починалася історія країни, в якій живемо, і тут живе поважна частина нашої іміґрації. Філядельфія, положена над Делаверською затокою, була відома вже першим дослідникам американського суходолу. Джованідо Верацано прибув сюди в 1524 році, а Генрі Гудсон у 1609. Перше поселення на цьому місці було засноване шведами у 1610 році і назване: Нова Швеція. Сорок років пізніше тут жило вже 2,000 шведів та фінляндців. У 1664 році владу над цими землями перебрали англійці, а Вілліям Пенн одержав від англійського короля Чарлза II право колонізувати ці околиці. Вілліям Пенн хотів спровадити сюди своїх одновірців - квейкерів для заселення цієї урожайної землі і вислав туди своїх приятелів, щоб знайти найкраще місце для пристані кораблів. Розуміється, що таким місцем був малий півострів, на якому росли великі сосни, де і постала нова оселя — місто братньої любови.

У XVIII столітті Філядельфія розрослася у великий торговельний осередок, бувши у тісному зв'язку із сусідніми колоніями Ню Джерзі, Делавером і Вірджінією. Протягом цього століття Філядельфія рівнож перемінилася у поважний культурний та торговельний центр. У 1775 відбувся тут Другий Континентальний Конґрес, який довів до Декларації Незалежности. Під час Революційної Війни життя у Філядельфії дещо притихло і щойно після Конституційних Зборів у 1787 повернулося до нормального русла.

Між роками 1790-1800 Філядельфія була столицею нової республіки і під час урядування Джорджа Вашинґтона і Джана Адамса місто значно розрослося і набуло міжнародного характеру. Із перенесенням столиці до Вашинґтону у 1800 році, торговельне значення Філядельфії значно підупало, а за це культурне життя у місті пожвавилось.

На побережжях Атлантійського океану почали розростатися та звертати на себе увагу два міста, а саме: Ню Йорк та Бостон, які стали приваблювати емігрантів. Із розвитком комунікаційних шляхів у XIX столітті Ню Йорк переріс Філядельфію та став важливим портом, а Філядельфія перетворилася, із рухливого осередку, у метрополію, де життя йшло повільним руслом, дуже відмінним від бурхливих, пригодницьких обставин на окраїнах республіки.

Філядельфія знову набула міжнародного розголосу в 1876, коли гостила у себе т. зв. „Виставку століття'', показуючи усі культурні та індустріяльні надбання останніх ста років. Ця виставка показала, що З'єднані Стейти Північної Америки випередили европейські країни у розвитку нових технічних здобутків.

Вже на початку XX століття провідні громадяни Філядельфії завважили, що старе місто занепадає, старі будівлі стали близькі до розвалу. Загрожувала можливість, що це місто чекає цілковите знищення і загинуть численні історичні пам'ятки, свідки постання і розвитку цієї республіки. Так постав Філядельфійський Комітет Відбудови Міста, завданням якого стало зберегти старі пам'ятки, а центральну частину міста відбудувати. Заплановано житлові доми, університетські будівлі, сади, парки та будинки для розваги. Ця велетенська перебудова міста потриває приблизно 20 років. Тепер тут перехрещується багато залізничних та автомобільних шляхів. У стані розбудови летовище, яке обслуговує черезатлантійські та надконтинентальні летунські лінії. Пристань ріки Делавер є другою по величині в цій країні, її перевищує тільки порт Ню Йорку. Вона є найбільшою річною пристанню світу.

Перші школи у Філядельфії були створені вже її основником Вілліямом Пенном у 1683 році. Першою високою школою була т. зв. Філядельфійська Колеґія, основана у 1755 році. Вона швидко висунулась на провідне місце серед колоніяльних шкіл, а під час Революційної Війни була перетворена на Пенсильванський Університет. У 1780 році постала Джермантавн Академія, а п'ять років пізніше Єпископальна Академія. Тепер у Філядельфії знаходяться, крім Пенсильванського Університету, ще Темпел Університет (засн. 1888 р.), Колеґія Фармації і Знання (засн. 1821 р.), Медична Джефферсонова Колеґія (засн. 1825), Медична Ганеманова Колеґія (засн. 1848 р.), Жіноча Медична Колеґія (засн. 1950) і багато інших університетів, усіх приблизно 20.

У Філядельфії знаходиться багато бібліотек, перша із них була основана у 1731 році Веньямином Франкліном. Треба згадати, що тут постала перша медична бібліотека на цьому континенті при Пенсильванській лікарні.

У Філядельфії тепер нараховують приблизно 280 книгозбірень, найбільшою із них є бібліотека Пенсильванського Університету. Книгозбірні Історичного Товариства Пенсильванії і Американського Філософічного Товариства переховують чисельні історичні пам'ятки.

(Закінчення буде.)

ТРИ ПІДХОДИ

„Літературна Україна'' з 30 червня, в повідомленні про з'їзд перекладачів з різних літератур, що відбувся в Москві, навела заяву поета Віталія Коротича: „Я схиляюся перед перекладачами Росії, яка так тепло нас усіх прийняла і мовою якої ми спілкувались. Наше історичне братерство в нас у крові і в спільному житті, і тому ми про нього не говорили на нараді, а більш заглядали вперед. Бо навіть згадуючи щось гарне, треба думати про ще краще''.

Третя всесоюзна нарада перекладачів з різних літератур і мов в СССР відбулася в Центральному будинку літератора в Москві. Учасник наради, видатний український перекладач Борис Тен, всупереч захопленню В. Коротича, звернув у тій же газеті увагу на справжнє становище „чуття єдиної родини''. Борис Тен писав у „Літературній Україні'':

„Бракувало на нараді ширшої розмови про спілкування між братніми літературами. Найбільше говорилося про переклади з різних мов на російську мову, чи навпаки. А було б цікаво почути про взаємообмін літературними надбаннями поміж усіми братніми народами СССР, адже саме такою бачилася мета цієї наради''.

Третій — всесоюзно - імперський — підхід до проблем перекладів з різних мов і літератур в Совєтському Союзі висловив один із провідників тієї наради, російський поет - комуніст Ніколай Тіхонов. Він мав на увазі й цікавився тільки й виключно перекладами з російської або ж на російську. Всі інші мови і літератури, їхні проблеми, відсутність словників, не кажучи вже про топтання національних мов, його не цікавили.

На московській нараді перекладачів промовці твердили, що поети, які займаються перекладацькою діяльністю, не конче повинні знати мови народів СССР (мовляв, досить російської!), бо вони можуть користуватись „підрядниками'', першим перекладом прозою, на основі якого вже перекладають віршем. Цей несамовитий погляд схвалював і Н. Тіхонов.

Ніхто не був з читачів у шкірі тих „республіканських'' поетів і письменників, що брали участь у московській нараді. Не одна шкіра там напевно затерпла. Але з переказу промов видко, що не багато було й таких учасників, які лізли із шкіри на догоду московському колонізаторові так, як це зробив Віталій Коротич.

(л. п.)

Микола Лівицький,
президент УНРеспубліки в екзилі

ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

(УРИВКИ ІЗ ЗАЯВ, ЛИСТІВ, ПРОМОВ І ДОПОВІДЕЙ)

(2)

П'ятдесят два роки проминули від часу проголошення суверенности України. І хоч український народ перебуває й тепер під гнітом накинутого йому силою окупаційного режиму, проте він не скорився і не пригинив боротьби. Пройшовши через невимовні страждання і віддавши на вівтар свободи мільйони жертв, українці саме тепер не припиняють спротиву і борються за своє визволення. Цей спротив має різні форми — від леґальних протестів українських діячів у межах совєтської конституції проти русифікації і колоніяльного визиску до творення нових формою і характером підпільних організацій — але він свідчить про непохитне прагнення українського народу відновити свою незалежність і суверенність. (З листа до українців Піттсбургу з приводу Свята державности в січні 1970 р.).

Якщо наші діячі на батьківщині не виходять тепер з вимогами повного відновлення суверенної української держави, що могло б статися лише шляхом упадку совєтської імперії з її режимом, а лише з вимогами забезпечення прав українського народу в межах обов'язуючих совєтських конституцій (мова про леґальні виступи культурних українських діячів, а не про програми нових підпільних організацій), то це цілком зрозуміле: діючи в леґальних умовах, а не з підпілля, вони не мають спроможности висувати іншу програму дії, хоч і за ці леґальні вимоги їх карають ув'язненням і засланням... Цей рух свідчить про невмирущість серед мас українського народу ідеї повного національного визволення й відновлення державної суверенности, за здійснення якої постануть народні маси в момент прийдешніх тих чи інших потрясень у Совєтському Союзі. (Із заяви 15 червня 1969 р.).

Вони (культурні діячі на батьківщині — прим. ред.) домагаються покращання режиму в межах існуючої дійсности і совєтської конституції. Ясно, що, виступаючи леґально і явно, а не з підпілля, вони інакше поступати не можуть. Ми мусимо це зрозуміти і ставитися позитивно до цих наших діячів в Україні, не зважаючи на те, що вони здебільшого належать до комуністичної партії і ніби сприймають позитивно совєтський режим. Ми ставимося позитивно до українських людей на батьківщині, але водночас стопроцентно відкидаємо совєтський режим. Однак, якщо наші діячі на батьківщині борються за права українського народу, то вони хіба чудово розуміють, що в межах совєтської, тільки на папері існуючої конституції і при наявності в Україні московського окупаційного режиму, вони цих прав не здобудуть. Вони напевно розуміють, що свої права український народ здобуде тільки при відновленні справді незалежної і суверенної української держави. (З доповіді в ЗСА і Канаді в 1967-68 рр.).

Але наше становище залишається аж ніяк незмінним: ми боремося за відновлення справжньої суверенної і народоправної української держави, Української Народної Республіки. Ми вважаємо, що тільки в такій державі, вповні незалежній від чужоземної домінації і з повною ґарантією для нічим необмеженого народного волевиявлення (чого немає в державах з комуністичною диктатурою), український народ буде мати змогу всебічного розвитку свого національно-політичного, культурного, господарсько - соціяльного тощо життя. (З розмови з редакцією газети „Мета'' у вересні 1968 р.).

Коли ми говоримо про Україну і про те, що там діється, то мусимо собі усвідомлювати, що, звичайно, не на еміґрації, а на батьківщині, в Україні буде вирішатися майбутнє українського народу... Ми мусимо мати спільну мову з тими українцями, які тепер перебувають на батьківщині. (Пром. на З'їзді Еміґрації УНР в серпні 1968 р.).

Як можемо ми допомогти тим, що борються в Україні? Нашим завданням є виставляти максимальні, самостійницько-державницькі вимоги. Це природня роля кожної еміґрації, без чого вона взагалі непотрібна. Ми ні в якому разі не можемо перейти на стан лише опозиції до режиму й вимагати лише покращання цього режиму. (З доповіді в ЗСА і Канаді в 1967/68 рр.).

Одним із способів нашої, перебуваючих у країнах вільного світу українців, допомоги українському народові на батьківщині — це затримання і збереження непорушною ідеї нашої суверенної, соборної і народоправної державности, ідеї, яка знайшла своє найяскравіше виявлення у проголошенні 4-им Універсалом суверенної Української Народної Республіки. І коли цю ідею мають спроможність лише в підпіллі або в своїх патріотичних серцях плекати й носити українці на поневоленій батьківщині, то, власне, обов'язком вільних українців у західньому світі є голосно і невпинно проголошувати цю ідею, щоб вона доходила до свідомости наших патріотів в Україні і до свідомости громадськости вільного світу. (З листа до українців Піттсбургу в січні 1970 р.).

В кожному разі, ми допомагаємо нашим землякам на батьківщині, якщо твердо віримо в остаточну перемогу наших національно-визвольних прагнень і цю віру намагаємося довести до їх відома. Ми маємо підстави до такої віри... І ми допомагаємо українцям на батьківщині, коли на чужині втримуємо український політичний центр, що проголошує такі ідеї, яких наші земляки в Україні — офіційно й відверто — проголошувати не мають змоги в умовах терористичного й поліційного режиму. Ці ідеї — це відновлення справжньої суверенности і здійснення злукисоборности українських земель у народоправній, із справедливим господарсько-соціяльним ладом, хай соціялістичній, якщо цього бажає український народ, але не псевдо - соціялістичній, як тепер в СССР, українській державі — такій українській державі, встановлення якої було започатковане понад 50 років тому у формі Української Народної Республіки. А такий український політичний центр — це Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі. (З промови на засіданні органів ДЦ УНР 22 січня 1969 р.).

(Далі буде)

25-літтю ув'язнення ієрархії УКЦеркви присвячено Парафіяльний День в Чикаґо

Чикаґо. (Н. Н.) — В неділю 12 липня на Празник Верховних Апостолів Петра і Павла місцева активна українська католицька парафія св. Володимира і Ольги відзначила сумну дату — 25-річчя ув'язнення української католицької ієрархії в Україні. Відзначення відбулося в рямках Парафіяльного Дня церковно - релігійної імпрези на вільному повітр'ю, що стала традиційною в цій парафії.

В неділю на шведській оселі „Ваза" в містечку Сейнт Чарлз, Ілл., зібралося близько 600 парафіян і прихожан. Вони брали участь у Святій Літургії, яку служили отці душпастирі, почесний парох о. сов. П. Джулинський та адміністративний парох о. протопресвітер Ю. Габрусевич; співав парафіяльний хор „Прометей" під дириґентурою Р. Андрушкова. Проповідь виголосив о. Джулинський. Після Літургії відслужено панахиду за померлих Владик, священиків, монашество і вірних в Україні..

Після цього відбулася оригінальна врочистість посвячення братської хоругви Братства Святого Андрея Первозванного. Обряд посвячення та святочне слово виголосив о. Габрусевич. Він прийняв приречення від хорунжих. Про значення братської хоругви та ролю братств в нашій Церкві говорив старшина Братства, д-р А. Гасцький, що був княжим фундатором цієї гарної хоругви. Її виконав мистець М. Дмитренко. Понад 60 кумів держали стяжки під час свячення, а потім прибивали пропам'ятні цвяшки в держак хоругви. Старшина Братства потім гостила всіх кумів - фундаторів обідом, а також роздано всім грамоти на пам'ять цього дня.

Після обіду проведено маніфестаційну частину свята. На тлі гарної декорації, що символізувала нашу Церкву на рідних землях, дівчата запалили свічки перед табличками з прізвищами усіх замучених Владик та склали китицю троянд. Врочсте слово виголосив д-р Р. Смик, член Парафіяльної Ради. Згадавши події з-перед 25 років, як також псевдосинод у Львові, який перевів формальну ліквідацію УКЦеркви, промовець висловив жаль, що ці сумні події сьогодні забувають там, де найбільш повинні пам'ятати жерву українців католиків. Є прикро, що саме у сумну 25-ту річницю поневолення нашої Церкви в Римі про це забули, а дехто намагається це інтерпретувати, що Ватикан погоджується на статус кво. Д-р Смик також наголосив потребу наших дальших змагань до помісности та завершення нашої Церкви патріяршим устроєм.

В програмі ще були деклямації, спів та ритмічні вправи дівчат з Братства Молоді ім. Бориса і Гліба. Програмою переводив інж. С. Ґоляш.

Микола Василюк, ветеран союзової праці, відсвяткував 60-річчя подружнього життя

Довголітній союзовий діяч Микола Василюк і його дружина Анна відсвяткували в червні цього року 60-річчя свого подружнього життя. В неділю, 28-го червня, відправлено Службу Божу в місцевій церкві св. Петра і Павла в Ню Бронсвіку з нагоди цієї річниці та за здоров'я подружжя Василюків. Це відзначення 60-ліття в церкві та на родинній імпрезі влаштували для батьків їхні діти.

Микола Василюк був від молодих років активним союзовим та визначним діячем УНСоюзу в Ню Бронсвік, Н. Дж. Впродовж багатьох років виконував він теж відповідальні обов'язки секретаря місцевого відділу ч. 353 Українського Народного Союзу. Тому і місцеві союзовці на чолі з урядом 353-го відділу УНСоюзу склали Миколі Василюкові та його дружині з нагоди родинного свята найщиріші побажання здоров'я.

В. О.

Заклик Комітету Українців Канади у справі збірки на СКВУ

Світовий Конгрес Вільних Українців має завдання дати активну допомогу українському народові в його змаганнях за свободу й незалежність та координувати діяльність його членів-організацій згідно з резолюціями, прийнятими на конгресах СКВУ.

В роках 1968-1969 виконанням цих завдань керувала Президія Секретаріяту СКВУ в Канаді на чолі з о. д-ром В. Кушніром, президентом, І. Г. Сирником, заступником президента, М. Павлюком, генеральним секретарем та І. Іванчуком, скарбником. З початком цього року, згідно зі статутом, осідок Президії СКВУ перейшов до ЗСА, і сьогодні вона є в такому складі: президент — Йосип Лисогір, генеральний секретар — І. Білинський, скарбник — д-р Б. Гнатюк і член — д-р М. Стахів.

Українська громада Канади, разом з громадами українців всіх вільних країн є зобов'язана забезпечити відповідними фондами працю Секретаріяту Світового Конгресу Вільних Українців і тому Президія Комітету Українців Канади закликає всіх українців Канади зложити щедрі датки на фонд СКВУ на адресу Комітету Українців Канади у Вінніпеґу.

Комітет Українців Канади заініціював скликання Конгресу СКВУ, а українська громада Канади причинилась у великій мірі до його успіху, а відтак до започаткування праці Секретаріяту СКВУ, зложивши на ту ціль понад $ 40.000, з чого понад $ 30.000 покрито зі збірки, а на решту Комітет Українців Канади був змушений затягнути банкову позичку. Сьогодні Президія КУК вірить, що в цьому році українці Канади відгукнуться на цей заклик і перешлють всі щедрі датки на фонд СКВУ на адресу КУК, 456 Мейн Ст., Вінніпеґ 2, Ман.

Комітет Українців Канади
Президія

З великим сумом і глибокою тугою сповіщаємо Друзів і Знайомих, що вночі проти 28-го липня 1970 року, на 75-му році життя тихо на віки заснула

МАРІЯ ПЕТРІВНА
ТУРКАЛО

ПАНАХИДИ в похоронному заведенні Яреми при 7-ій вул. в Ню Йорку о 7-ій год. веч. в четвер 30-го і п'ятницю 31-го липня 1970 р.

ПОХОРОН на цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж. в суботу 1-го серпня 1970 р. о 12-ій год. дня.

Чоловік — КОСТЬ
Син — ЗІНОВІЙ
Невістка — ВАЛЯ
Внуки: ОЛЕГ, КОСТЬ і ОЛЕНКА
Син — ЯРОСЛАВ
Невістка — ЛАДА
Внуки: МАРКО, ТАСЯ (НАТАЛКА)
НАТАЛІЯ ВОЛОДИМИРІВНА ВЕТУХОВА

Замість квітів на свіжу могилу
сл. п. інж.-екон. **БОГДАНА ЗАЯЧКІВСЬКОГО**
складають суму 30.00 долярів
на цілі НТШ в ЗСА
Л. КУЧЕРСЬКА і
п-ство О. САНОЦЬКІ
Бруклин, Н.Й.

Увага! *Увага!*

Ще в 1929 році була покликана до життя „Організація Державного Відродження України" (ОДВУ), для допомоги Визвольній Боротьбі в Україні.

Початком її був „1-ий Відділ ОДВУ в Асторії", організований та особисто відкритий св. п. полк. Євгеном Коновальцем дня 5-го липня 1929 року.

Минуло вже багато років. Багато допомоги вкладено у Визвольну Боротьбу, багатьох з перших членів, як і сам основоположник сл. п. Є. Коновалець, відійшли у вічність.

Щоб вшанувати їх і їх діла, щоб насвітлити пройдених вже понад 40 років,

1-ий ВІДДІЛ ОДВУ з АСТОРІЇ, Н. Й.

— влаштовує —

в днях 1 і 2-го серпня 1970 р.

на Оселі ОДВУ в Лігайтоні

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ

З ПРОГРАМОЮ:

В СУБОТУ, 1-го СЕРПНЯ — Відкриття цікавої Виставки рідкісних експонатів (перші протоколи, листи сл. п. Коновальця, Сеника-Грибівського, збіркові листи на УВО — Карпатську Україну, знімки з першого ВЗУН-у та інші), всякі несподіванки. **Вечером виступ Театру з Філядельфії та ЗАБАВА.**

В НЕДІЛЮ, 2-го СЕРПНЯ, по Службі Божій, загальна ПАНАХИДА по основоположникові СЛ. П. Є. КОНОВАЛЬЦЕВІ та всіх відійшовших членах Відділу.
По Панахиді СПІЛЬНИЙ ОБІД. Під час обіду пан Володимир Різник матиме доповідь на тему — ціль заснування ОДВУ та її завдання. Також коротко історію Відділу.

До ласкавої участи в цих святкуваннях просимо всіх Членів ОДВУ та Братніх Організацій з дооколичних Відділів, як рівнож все дооколичне Громадянство.

Управа 1-го Відділу ОДВУ
в Асторії, Н. Й.

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що дня 26-го липня 1970 року помер у трагічному випадку наш Найдорожчий і Незабутній

БРАТ, ШВАҐЕР і ВУЙКО

бл. п.
ЗЕНОН ПИЩУК

прожинши 35 років

ПАНАХИДА — у вівторок, 28-го липня 1970 р. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН в середу, 29-го липня 1970 р. з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра в Ню Йорку, а опісля на цвинтар Gate of Heaven.

В глибокому смутку:

сестри: ОЛЯ КУХАР з чоловіком ЕДВАРДОМ і дітьми
ДАНА ПИЩУК
МАРТА ГРИЦИН з чоловіком РОМАНОМ і дітьми

В глибокому смутку ділимося невимовно болючою вісткою, що в Чикаґо в середу, дня 27 травня 1970 р. о год. 5-ій рано упокоївся в Бозі по довгій, тяжкій недузі на 72 році трудолюбивого життя, прийнявши Найсвятіші Тайни Христові, наш Найдорожчий, Незабутній

МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, ДІДУСЬ, ВУЙКО

Інж. Майор
МИХАЙЛО ФРАЙТ ХАРІВ

член Братства Пресвятого Імени при Українській Католицькій Церкві Різдва Богородиці, учасник Визвольних Змагань України — боїв в роках 1914-1918, що перейшов Чотирокутник Смерти, сучасник проголошення універсалів, дивізійник — командир протилетунської батерії 3, 7; учасник боїв під Бродами, довголітній секретар Окружного Комітету УНС в Чикаго, довголітній голова 220-го Відд. УНС, голова 157-го Відд. УНС, довголітній член і секретар Дирекції Домів УНС, довголітній секретар і основник Осередку СУМА ім. полк. Івана Богуна на середньому півдні Чикаго, основник Осередку СУМА ім. М. Павлушкова на півночі Чикаґа, на протязі 5-ти років учитель в українських гімназіях в таборах ДП в Німеччині в Дорстені і Зедорфі, громадський діяч на Рідних Землях і в Америці. Покійний любив свій нарід, а особливо українську молодь. За свою військову службу Україні, дістав багато відзначень, зокрема: відзнаку бою під Бродами, Хрест Українського Козацтва, Хрест Симона Петлюри, Воєнний Хрест, медалю Архистратига Михаїла.

ПОХОРОН Покійного відбувся дня 1-го червня 1970 р. з каплиці похоронного заведення п. Розділського до церкви Різдва Богоматері, а по Божественній Літургії на місце Вічного Спочинку на цвинтарі св. о. Миколая.

Хай буде легкою земля Тобі, мій Друже! Спочивай у Господі!

В глибокому смутку просять про молитви горем прибиті —

дружина НАТАЛІЯ і сестра КАТЕРИНА

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, дня 12-го червня 1970 року в Байоні, Н. Дж. упокоївся в Бозі наш Найдорожчий і Незабутній
ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДО і БРАТ

бл. п. МАРТИН ДРАҐАНЧУК

Цією дорогою складаємо щиру подяку Всеч. о. В. Терещукові, пароховi Байону, за відслуження похоронних відправ та відпровадження Тлінних Останків на місце Вічного Спочинку.

Дякуємо сестрі Анні, шваґрові Джек Лаврові та братовій Ані Палега, сестрі і шваґрові Явдосі і Луцеві Білоган з Лонґ Айленду і його синові, за участь в похороні та поміч під час похорону.

Щиро дякуємо всій Родині — дітям сестри і брата Марії і Олекси Драґанчука з Каліфорнії та всій Дорогій Родині і Знайомим, що прибули на похорон, віддаючи Останню Прислугу Покійному та супроводили Покійного в Останню Дорогу.

Щира подяка сусідам Іванові Романків з дружиною за поміч, яку виявили нам тоді, коли її було найбільше потрібно.

Дякуємо похоронному заведенню В. Когута в Байоні за гарне переведення похорону.

З глибини душі щерало дякуємо всім — Родині і Знайомим, що прибули з далека на похорон. Всім, що відвідували Покійного в шпиталі під час недуги. Всім за вислови співчуття — усно чи письменно — хай Бог Вам за це нагородить сторицею.

В глибокому смутку:

дружина — КСЕНЯ ПАЛЕҐА-ДРАҐАНЧУК
сини: МЕТЮ і ВІЛЬЯМ з Дружинами
донька МЕРІСИ КЛАПКО з чоловіком ДЖАНОМ і його Мамою
та Внуки

Замість квітів на могилу Дорогого Шваґра
бл. п. д-ра **ЮЛІЯНА ЛИСЯКА**
складаємо даток 10.00 долярів
на Об'єднання Працівників Літератури для Дітей та Молоді.
Богдан і Володимира ХАБУРСЬКІ

Замість квітів на могилу
сл. п. **МИКОЛИ ДАНИЛЕВИЧА**
зложили на „Церкву в Потребі":

К. М. Бойки	$ 5.00	З. М. Кравчуки	$10.00
Н. Ю. Фединські	10.00	А. Турчин	10.00
С. О. Кудрики	10.00		
		Разом	$45.00

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що 8-го липня 1970 р. ненадійно упоївся в Бозі, на 59-му році життя в Мельборні, Австралії

Маґістер
ЯРОСЛАВ ЛОГИН

Горем прибита —
сестра АНАСТАЗІЯ КРУЧОВА
з мужем ВОЛОДИМИРОМ
і Дітьми та Внуками

Неділя 27-го вересня 1970 р.
о год. 2-ій по полудні

МЕТРОПОЛІЯ НЮ ЙОРКУ й ОКОЛИЦІ

Manhattan Center
311 W. 34th Street NEW YORK CITY, N.Y.

ПРОТЕСТАЦІЙНА МАНІФЕСТАЦІЯ

ПРОТИ ПОНЕВОЛЮВАННЯ Й РУСИФІКАЦІЇ УКРАЇНИ

у 20-ліття геройської смерти ген.-хорунжого **ТАРАСА ЧУПРИНКИ**, Головного Командира УПА, що згинув у боротьбі проти московського окупанта.

Заходом Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій Великого Ню Йорку — Метрополітального Відділу УККА
у співпраці з Крайовим Ювілейним Комітетом для Відзначення 20-річчя смерти ген.-хорунжого Тараса Чупринки

Докладні дані в чергових оголошеннях і афішах.

Черговий Бюлетень і Рекомендації Пластового Конґресу II

(Пластова Пресова Служба — О. Л-ий) — Вслід за числом ч. 4 з травня ц. р., вийшов саме тепер з датою „Липень 1970" черговий „Бюлетень Пластового Конґресу", число 5 під редакцією пл. сен. Любомира Онишкевича. На зміст цього числа складаються: „Від Редакції" — Л. Онишкевич, „У зустрічі з молодими" — А. Ю. Фіґоль, „Рекомендації ПКД" (продовження), „На марґінесі 8-го Семінара ПКД" — О. Луцький. „Пластовий Комунікаційний Центр, ПКЦ",, — „Дослідчо-плянувальна Комісія. ДПК" — Л. Онишкевич, Витяг з протоколу 8-го Семінара П-КД, „Книжка Рекомендацій", Різне.

Усім учасникам Кінцевої Сесії ПКД і делеґатам 5-го Збору КУПО було б дуже вказаним зазнайомитися із змістом цього числа Бюлетеня ПКД.

Головна Комісія Пластового Конґресу Другого випустить при кінці липня 1970 року книжечку п. н. „Пластовий Конґрес Другий — Звіти і Рекомендації". Головною частиною цієї кількадесят сторінкової книжки, призначеної для внутрішнього вжитку пластового членства. буде текст Рекомендацій на Кінцеву Сесію Пластового Конґресу Другого з обґрунтованими поясненнями і літературою, звіти про хід праць конґресових комісій, поглядові статті про характеристичні моменти дослідчої праці ПКД, тощо. Ціна книжечки — один дол.

Цю книжечку, яка повинна найтися в руках кожного пластуна з УСП і УПС та в членів з початком серпня ц. р., рекомендується обов'язково і точно перестудіювати і продискутувати на місцях з делеґатами на ПКД і 5-ий Збір КУПО, бо тільки від повного попереднього зазнайомлення, всестороннього зрозуміння та глибокої зрілої застанови найширшого загалу учасників Збору залежатиме речевий і високий у вислідi, а не доривочно припадковий, рівень нарад і дискусій на Конґресі та глибоко продуманийпідхід у розв'язці постановлених питань у гармонійній конфронтації теоретичної пластової проблематики із практичною дійсністю сьогоднішньої виховної праці пластових органів в цілому світі поза межами України. Одним словом, від зрілости думки якнайширшого загалу делеґатів З'їзду залежатиме зрілість і вартість остаточних рекомендацій. ухвал і постанов Кінцевої Сесії ПКД і 5-го Збору КУПО.

Юрій Савчак здобув Чашу Союзівки в тенісовому турнірі

Кергонксон, Н. Й. — Юрій Савчак, минулорічний чемпіон Сходу та один із чільних українських тенісистів, вийшов переможцем дводенного турніру за Чашу Союзівки, який відбувся 18-го і 19-го липня на цій оселі УНСоюзу.

У фінальній грі на новопокритому корті Союзівки Юрій Савчак переміг свого клюбового товариша з Філядельфії Олеся Олинця в 3-ох сетах з рахунком 6:1, 3:6, 6:4. У півфіналі Савчак переміг д-ра Зенона Матківського 6:3, 6:3, а Олесь Олинець ввійшов до фіналу після довгої трисетової півфінальної зустрічі, в якій він переміг Зенона Снилика з рахунком 3:6, 6:1, 6:3.

В цьому відкритому турнірі Союзівки, що його влаштували тенісисти Юрій Савчак і Зенон Снилик, взяли участь 32 змагуни, в тому числі сеньйори, чоловіки і юнаки. Крім чотирьох півфіналістів добились в розграх турніру до чвертьфіналів ось такі тенісисти: Зенон Маркевич, д-р Володимир Гук, Михайло Михаськів і Богдан Бурачинський. Треба теж відмітити, що в турнірі взяв учась тенісист Богдан Микитин з далекого Лос Анджелесу, а Константин Бень з Вашинґтону прибув на Союзівку з опізненням і втратив право на участь в турнірі тільки через переповнені шляхи численними автами.

Чаші фіналістам вручив адміністратор Союзівки Данило Слободян, який привітав переможців та усіх учасників і поґратулював їм за численну участь та добру гру в цьому першому відкритому турнірі Союзівки. До змагунів промовляв теж голова СУАСТ-Схід д-р Михайло Снігурович, який підкреслив співпрацю УНСоюзу і Союзівки з українськими спортовцями.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

НАДЗВИЧАЙНА ВАКАЦІЙНА ЗНИЖКА. ЗАМІСТЬ $27.00 — ПЛАТИТЕ — $20.00. УПРИЄМНІТЬ СОБІ ВАКАЦІЇ! БЕРІТЬ ЗІ СОБОЮ ТАКІ КНИЖКИ:

Лука Луців: Іван Франко — Борець за національну і соціяльну справедливість. Сторін 654	$9.50
Лука Луців: Тарас Шевченко: Співець української слави, стор. 192	2.50
Лука Луців: Маркіян Шашкевич. Біографія і характеристика творчости з додатком усіх оригінальних творів поета. Ст. 118	2.00
Лука Луців: Ольга Кобилянська (В 100-річчя її народин), ст. 72	1.00
Лука Луців: Іван Франко. Життя і творчість. Ст. 64	1.50
Володимир Кедровський: Обриси минулого. Стор. 136	2.50
Шевченкові думи і пісні. (У сторіччя смерти Поета). Стор. 112	1.00
Василь Барка: Рай — Роман. Стор. 309	2.00
Taras Shevchenko — Bard of Ukraine by D. Doroshenko	.50
Ivan Franko — Poems. Translation of Percival Cundy, edited by Clarence A. Manning	4.50

Замовлення і належність (чеки, поштові перекази) шліть до:
"Svoboda"
81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303

ВАКАЦІЇ

Вакаційний заробіток для студентів

запевнить організування членів Українського Народного Союзу.

Студенти! Голосіться на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303
або телефонуйте на число HEnderson 5-8740;
Пряма лінія з Ню Йорку: BArclay 7-5337

Нема то як на Союзівці!

Оселі Українського Народного Союзу
в Кетскильських горах біля міста
КЕРГОНКСОН, Н. Й.

В п'ятницю, 31-го липня 1970 р.
під час ЗАБАВИ буде вибір
„Кралі Тижня" — Союзівки
який теж відбуватиметься кожної п'ятниці під час ЗАБАВ в липні і серпні.
Грає **Оркестра „Союзівки"** під кер. **І. БІСКУП**

Субота, 1-го серпня 1970 року
Вакаційний Фестиваль
у виконанні музичного, співочого і танцювального **АНСАМБЛІВ СОЮЗІВКИ**

Конферансіє:
Володимир Ґонтиш

Після мистецької програми
ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ
при звуках Оркестри „АМОР"
співає ІГОР РАКОВСЬКИЙ

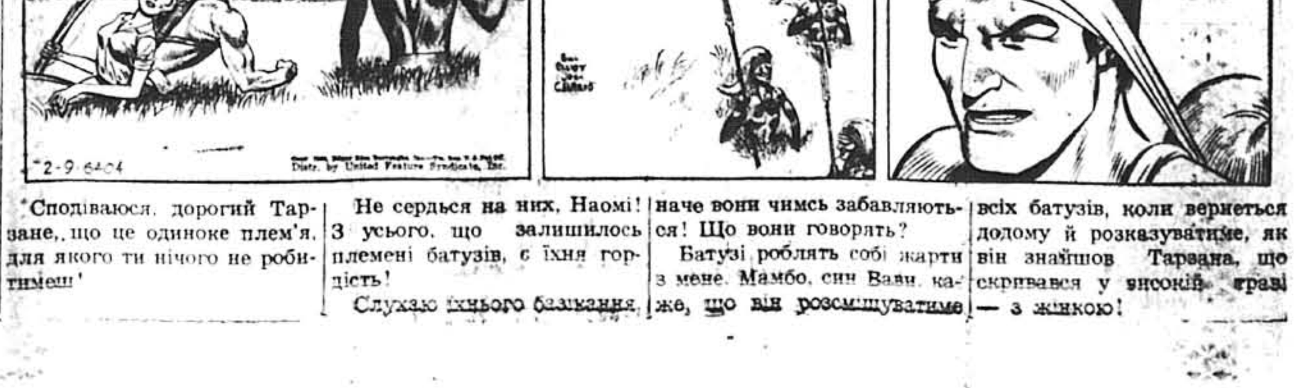
В НЕДІЛЮ, 2-го СЕРПНЯ, год. 8:30 веч. — ЛЕСЯ ЛИСАК — Авторський Вечір; ЄВГЕН КУРИЛО — рецитація „Сини" — Стефаника.

Телефон Союзівки — (914) 626-5641

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
— потребує —
на стейт і місто Ню Йорк
ОБЛАСНОГО ОРГАНІЗАТОРА

Постійна праця, життєве, акцидентове і соціяльне забезпечення, пенсійний фонд й інші урядничі управнення. Висока платня. Зголошення з коротким життєписом слід післати на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303
Телефони:
з Ню Йорку BArclay 7-5337
з Ню Джерзі HEnderson 5-8740

ТАРЗАН, Ч. 6404. Батузі насміхаються — Тарзан розуміє їх

„Сподіваюся, дорогий Тарзане, що це одиноке плем'я, для якого ти нічого не робитимеш!"

Не сердься на них, Наомі! З усього, що залишилось племені батузів, є їхня гордість!

Слухаю їхнього базікання, наче вони чимсь забавляються! Що вони говорять?

Батузі роблять собі жарти з мене. Мамбо, син Вави, каже, що він розсмішуватиме всіх батузів, коли вернеться додому й розказуватиме, як він знайшов Тарзана, що скривався у високій траві — з жінкою!